

Maria Węstawska-Gribina

Portfolio 2024

Urodziłam się w 1980 roku w Moskwie w rodzinie artystycznej. Uzyskałam wykształcenie artystyczne w Moskwie (Liceum Artystyczne im. Karla Faberge, Akademia Edukacji Natalii Niestierowej, Akademia Fotografii, Szkoła Sztuki Współczesnej «FREE WORKSHOPS», warsztaty: Rena Effendi, Georgy Pinkhasov, Platon, Martin Parr). Wykładałam w Szkole Sztuki Współczesnej «FREE WORKSHOPS» w Moskiewskim Muzeum Sztuki Nowoczesnej MMOMA. Brałam udział w wystawach grupowych i indywidualnych w różnych krajach: Polska, Rosja, Dania, Szwecja, Austria, USA.

W 2020 roku przeprowadziłam się do Polski, do ojczyzny mojej babci, i otrzymałam polskie obywatelstwo. Jestem absolwentką Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu. Obecnie mieszkam i pracuję w Poznaniu.

Azyl

obiekt | 2 zdjęcia | 2024

„Azyl” jest metafora schronienia dla ludzkości, schronienia przed przemocą i wojną.

W projekcie „Azyl” jednym z kluczowych tematów mojego zainteresowania jest kwestia prawnej sytuacji kobiety w odniesieniu do społeczeństwa i państwa, zwłaszcza w kontekście współczesnym, gdy nasilają się napięcia polityczne i militarne. Szczególnie interesuje mnie wkład kobiet w proces zapobiegania, rozwiązywania i zatrzymywania konfliktów, wykorzystanie feministycznych metod aktywizmu w tym obszarze oraz strategie artystyczne do dyskusji na ten temat.

Do wspólnej pracy zapraszałam kobiety z różnych narodów słowiańskich, w tym Polki, Ukrainki, Białorusinki, Rosjanki, a także wszystkich chetnych, bez względu na narodowość, pochodzenie, wiek i płeć; uczestniczki tworzyły sieć przypominającą strukturę maskującą siatkę wojenną. Do wyrobu sieci celowo wybrałam kolory i odcienie zbliżone do koloru skóry. Wybór „koloru ciała” wyjaśniam tak – kolor skóry symbolizuje nagą, a więc i bezbronną, intymność*. Kobiety zajmujące się wspólnym pleceniem sieci nieuchronnie przypominają dawne rekodzielniczki, które często wspólnie haftowały, robiły na drutach, szyły, co niejednokrotnie odzwierciedlone jest w mitach i baśniach. Mitologia ma znaczenie społeczno-kulturowe; mity pomagają zachować i przekazać tradycje, historie oraz dziedzictwo kulturowe, jednocząc ludzi wokół wspólnych wartości i wzmacniając więzi społeczne. Można powiedzieć, że mity, podobnie jak miejsce i społeczeństwo, są również naszym kontekstem. Postrzegam wspólne dziedzictwo słowiańskie jako istotny czynnik przyczyniający się do kształtowania dyskursu w zrozumiałym i bliskim języku, co może sprzyjać zjednoczeniu. Pracuję z tematyką słowiańską, ponieważ jest to dla mnie bliskie jako przed-

stawicielki słowiańskiej kultury. Ponadto, słowiańskie kraje, znajdujące się w pobliżu strefy konfliktu, jakim jest wojna w Ukrainie, zostają wciągnięte w tę sytuację. Przykłady takiej sytuacji można uogólnić i zastosować do analogicznych sytuacji na świecie, związanych z działaniami wojennymi – np. Palestyna/Izrael, Armenia/Azerbejdżan itd., a także w kontekście innych wspólnot kulturowych i społecznych. Co więcej, w mitologiach różnych narodów można zidentyfikować podobieństwa, które uzupełniają i wzbogacają moje badania. Spójność społeczna oraz nic porozumienia, która powstaje w procesie zbiorowej pracy twórczej ma na celu prowadzenie trudnej dyskusji na temat aktualnej sytuacji polityczno-wojennej oraz naszych ról w niej.

Projekt „Azyl” jest krokiem w kierunku rozwiązania sytuacji z wykorzystaniem koncepcji feministycznej. W swoim projekcie łączę pomysły Laury J. Shepherd na temat potrzeby „słuchania kobiet” i doświadczenia artystów-aktywistów pracujących i tworzących w obrębie kierunku sztuki – kraftyżmu, którzy podkreślają znaczenie współpracy.

Zapobieganie przemocy jest trudnym zadaniem, a powstrzymanie wojny jest jeszcze trudniejsze. Rysując paralele między mitologią słowiańską, rekodzielem, rolą kobiety i aktywizmem, chcę zwrócić uwagę na znaczenie kobiecego głosu w rozwiązywaniu i zapobieganiu konfliktom zbrojnym. Obiekt stworzony wspólnie jest świadkiem dialogu i interakcji społecznych między kobietami, oddaje im głos i staje się metaforycznym symbolem sanktuarium, gdzie każdy ma zagwarantowane bezpieczeństwo i schronienie.

*Jak wiadomo, spektrum barw skóry jest ogromne, od bladobiałych po ciemnobrązowe, jednak użycie pojęcia „cielistego odcienia” i tkanin o ograniczonej gamie barw nie może być nazwane w moim projekcie nietolerancyjnym, ponieważ pracuję w określonym kontekście „słowiańskim” i wybieram te kolory jako bliższe i bardziej zrozumiałe.

Inkubator

obiekt | wideo | jajka/pisklęta | 2024

Mój projekt poświęcony jest takim tematom jak: żywe i sztuczne, cud życia, mechanizmy narodzin i reprodukcji oraz nasze interakcje ze światem cyfrowym. Projekt porusza również temat walki o byt, o miejsce na tym świecie.

W dzisiejszym kontekście niemożliwe jest nie zauważyć szybkiego tempa rozwoju sztucznej inteligencji i jej obecności praktycznie we wszystkich sferach życia. Duże korporacje, takie jak Google, Apple i Facebook, wcześniej dążyły do zwiększenia fizycznej i cyfrowej przestrzeni, aby rozszerzyć swoją działalność. Wraz z rozwojem sztucznej inteligencji ich ambicje tylko rosną. Ogromne serwery nadal się rozwijają, pochłaniając przestrzeń fizyczną, energię i dane, w tym również nasze własne. Jedną z głównych obaw człowieka jest utrata kontroli nad sztuczną inteligencją. Postanowiłam porównać serwerownie i serwery do kurzych farm i inkubatorów. Porównanie wydaje się nie tylko wizualnie podobne, ale także ma ciekawą analogię. Kury, których populacja przewyższa ludzką trzykrotnie, należą do najczęstszych

ptaków na świecie. Z punktu widzenia ewolucji, skutecznie przystosowały się do życia na Ziemi, będąc jednocześnie utrzymywanymi w niewoli. Warto zauważyć, że najnowsze badania wskazują, że to kości kurczaka będą wiodącą skamieniałą dla antropocenu.

W inkubatorze rozwija się i rodzą się prawdziwe pisklę, jednak inkubator jedynie wspomaga ten proces, nie tworząc życia, a jedynie pomagając mu się ujawnić. Sztuczna inteligencja samodzielnie kształtuje pisklę od podstaw, wydobywając materię z chaosu i stopniowo tworząc życie z «atomów» cyfrowych. Jednakże to nie jest prawdziwe życie, a raczej imitacja.

Czy można porównać inkubator do zastępczej matki, a sztuczną inteligencję do matki-natury? W obu przypadkach pisklę nie pojawiłoby się bez interwencji człowieka. Jaką rolę odgrywamy? Twórcy? Zapładniający? Być może również reprezentujemy coś w rodzaju sztucznej inteligencji?

Czy może sztuczną inteligencją jesteśmy właśnie my?

<https://m-w-g.com/inkubator>

Dokumentacja wystawy, galeria Szczur
Jaja w inkubatorze, z których wykluwają się pisklęta

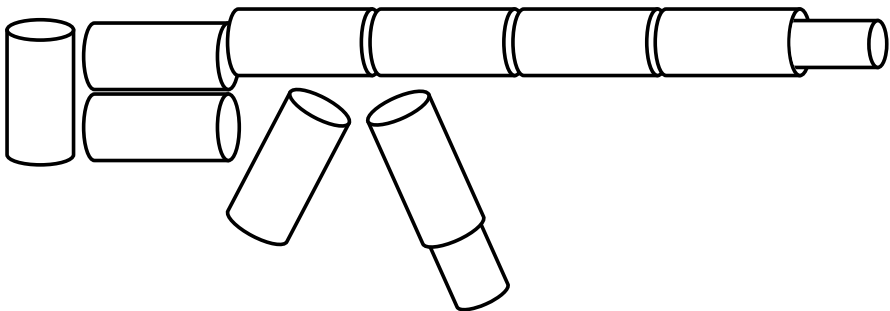

Zrzut ekranu z wideo,
link do obejrzenia https://youtu.be/K-cnruP5f1s?si=dW_qOVwt_Dtxxr3P

KALASHNIKOV

GEVÄR

RU

Kałasznikow IKEA

obiekt | instrukcja obsługi produktu |
ogłoszenie na portalu sprzedażowym
| 2023

We wrześniu 2022 roku odbyła się ostateczna wyprzedaż w IKEA, po której sklep całkowicie opuścił Rosję. Przez 22 lata działalności IKEA Rosjanie docenili i pokochali jakość, funkcjonalność i design towarów. Doskonale rozumiem smutek zwykłych ludzi z powodu zamknięcia sieci sklepów w kraju, (rozumiem nawet tłumy ludzi w ostatnim dniu wyprzedaży). Ale trudno było mi zrozumieć i zaakceptować szum w mediach tradycyjnych i w mediach społecznościowych.

«Dziewczyny, podzielcie się tym, co najlepiej kupić w IKEA na wyprzedaży, czego nie ma w innych sklepach, jutro jedziemy tam na otwarcie» - wszystkie rosyjskie sieci społecznościowe i czaty były pełne takich pytań.

Poziom ilości wiadomości o zamknięciu IKEA i końcowej sprzedaży prawie przekroczył poziom ilości wiadomości o wojnie w Ukrainie. W programach informacyjnych i mediach społecznościowych widzieliśmy prawdziwe zderzenie kapitalistycznego modelu społeczeństwa z działaniami wojennymi.

Mój projekt był reakcją na to zjawisko. Dla mnie sytuacja wydała się absurdalna i dlatego mój projekt jest również absolutnie absurdalny. Uważam, że opuszczenie kraju przez sklep nie może być ważniejsze niż inwazja wojskowa na obcy kraj.

Co może być mniej istotne niż rolka po papierze toaletowym? Taka rolka jest bezużyteczna, śmieszna i kojarzona z toaletą. W najlepszym wypadku używana jest przez dzieci na zajęciach plastycznych i do tworzenia rękodzieła. Właśnie ten materiał i jego konotacje najlepiej pasowały do stworzonego przeze mnie obiektu.

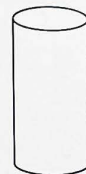
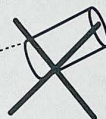
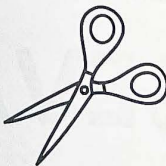
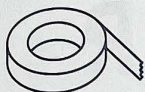
Projekt składa się z trzech równie ważnych części: obiekt, instrukcja i ogłoszenie na Avito. (Avito to strona internetowa podobna do OLX czy eBay, gdzie ludzie kupują i sprzedają wszystko. To Avito stało się głównym miejscem drugiego obiegu sprzedaży towarów IKEA po zamknięciu sklepu w Rosji. Ludzie specjalnie kupowali towary na wyprzedaży, żeby później dobrze na tym zarobić. Obecnie pod hasłem «IKEA» na Avito można znaleźć około półtora miliona ogłoszeń (na olx i ebay do 50-100 tysięcy). Dlatego postanowiłam umieścić ogłoszenie właśnie tam i uczynić to częścią projektu, dając ludziom możliwość zastanowienia się, a może nawet ponownego przemyślenia swojego stosunku do wojny.

Równie ważną częścią projektu jest instrukcja. Od niej zaczęła się praca. Zainspirowałam się, kiedy przeglądałam książkę dla dzieci z pomysłami na robótki ręczne. Postanowiłam stworzyć coś podobnego dla dorosłych. Sama idea książki z robótkami ręcznymi dla dorosłych wydawać się może dość dziwna i to mi się spodobało. Następnie pomysł na książkę zamienił się w absurdalną instrukcję i absurdalny przedmiot.

<https://m-w-g.com/kalashnikov-gev-r>

obiekt: papier, plastik, 28 x 28 cm

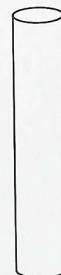
5641651206

8x

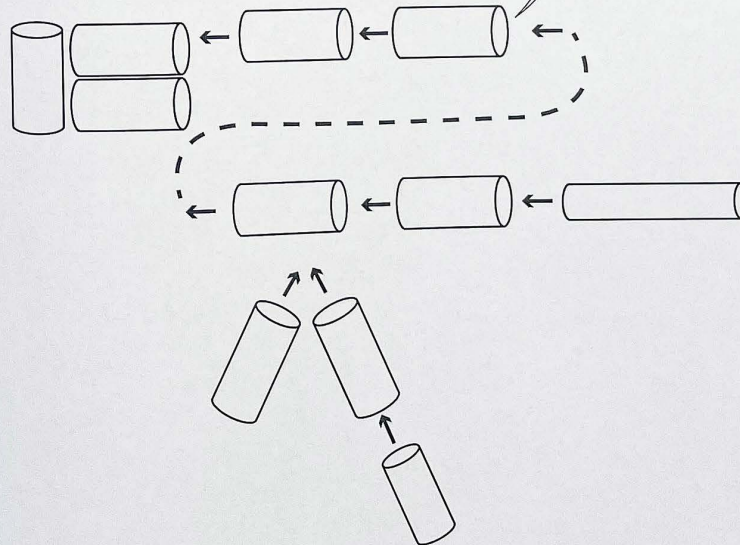
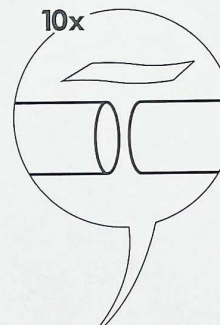
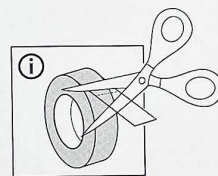
5641651000

1x

5641650007

1x

Statement:

Jestem artystką intermedialną. Wypowiadam się poprzez instalację, obiekt, kolaż, fotografię. Czerpię z doświadczenia fotografii dokumentalnej nierzadko zacierając granicę między dokumentem a sztuką współczesną. Podoba mi się łączenie wielu mediów w jednym projekcie i ich interakcja. To co z niej wynika, jest dla mnie ważne i interesujące. W mojej pracy przede wszystkim wychodzę od siebie, z mojego backgroundu i doświadczenia. Nie interesuje mnie rozróżnianie czy coś jest tematem osobistym, czy problemem publicznym. Zajmuje mnie wpływ zjawisk społecznych i różnych wzorców psychologicznych na osobę i jej postrzeganie. Pracuję szczególnie z tematami samoidentyfikacji, rodziny i poczucia siebie poprzez rodzinę, roli mężczyzny i kobiety w małżeństwie, związkach czy społeczeństwie. Interesuje mnie także stosunek ludzi do broni.

Motiwacja:

Obecnie chciałabym kontynuować pracę nad projektem „Azyl”, który został rozpoczęty w ramach mojego projektu dyplomowego. Moja wystawa dyplomowa, na której zaprezentowałam obiekt z tkaniny, odbyła się w Poznaniu, w Galerii Rodriguez. Niestety, z powodu ograniczonego budżetu nie mogłam w pełni zrealizować swojej koncepcji, a sama wystawa trwała tylko cztery dni, co sprawiło, że niewielu widzów mogło zobaczyć moją pracę. Uważam, że Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski może być miejscem, gdzie będę mogła w pełni rozwinąć potencjał mojego projektu. Planuję znacznie powiększyć mój obiekt, zaprezentować go w przestrzeni wystawowej z towarzyszeniem dźwięku, a także zorganizować performance podczas wernisażu. Co najważniejsze, moja praca będzie mogła dotrzeć do szerszego grona odbiorców. Jestem przekonana, że wsparcie Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski pozwoli mojemu projektowi się rozwijać. Będę wdzięczna za możliwość zaprezentowania „Azylu” na Państwa scenie i wniesienia swojego wkładu w rozwój polskiej sztuki współczesnej.

Projekt „Azyl” mogą Państwo zobaczyć jako pierwszy w moim portfolio.

<https://m-w-g.com>

wenslawskagribina@gmail.com

+48 793 626 277

